

080 Het Sliedrechts dialect

(Publicatie van de Oudheidkundige Vereniging "Sliedrecht")

Aviolandao

We hadde luchtalaarm, de sirenes loeide dien dag voor de twêêde keer. Ok de jongere wete netuurlijk wel hoe dat gong, want in veul gemêêntes en in sommige bedrijve, heb-ie nog regelmaotig oefeninge mit die dinge en in 'n hôôp plaetse zie je ze wel is op 'n dak staon. Maor wat die mense meschie nie wete is, hoe 't 'r dan in onze school an toe gong.

Aaigelijk vonge we 't nie zô aarg, as t'r Engelse vliegtuige overkwamme en wel om twêê redene. In de eerste plaets kreeg-ie dan 't gevoel, dat 'r toch wat beurde, om 'n end aan dien oorlog te maoke en in de twêêde plaets had 't 'n spannende kant, want dan mosse me tege de binnemuur op de gang gaon legge. Nou denk-ie meschie: "Iemand die 't spannend vingt, om tege 'n kouwe binnemuur te legge, mot z'n aaige nôôdig 's nae laete kijke". Daerom zel ik 't effe uitlegge.

't Hangt d'r ommers zwaer van af, naest wie je komt te legge en opgroeierende jonges hebbe d'r soms behoorlijk slag van, om dat nou is netjies te regele. Ik was in die daege trouwes nog knap verliefd en wat is t'r nou geweldiger, dan naest 't maaisie te legge, waer-ie verliefd op bin en wat-jie onderdehand mooi ken trôoste, bove de herrie van vliegtuigmetore uit. 'k Bin aan dat trôoste, zô gewonne geraokt, dà 'k vandaeg d'n dag nog dikkels aan 't trôoste bin, zonder dat 'r iets opdoet.

Soms was ik d'r eve kwijt, want an d'n aandere kant van de gang had-jie de W.C.'s, de huisies zôgezeed, maor dan kon ik d'r aaltijd nog wel zien, omdat de bovekante van de deure van glas wazze. 'k Bin d'r nooit 't rechterste van te wete gekomme, waerom ze dat deeje, maor je mot maor denke: "Beterder, dan dat ze d'n onderkant van glas hadde gemaokt".

Deuze keer gonge ze wel hêêl aarg tekeer. Om d'n haoverklap viele d'r 'n paor kilemeter vedderop bomme. Maor dat 't nie vlakbij was, kò-je toch wel hore en daerom was 't wat vreemd, dat 'n endjie vedder 'n maaisie as 'n maoger vaarke lag te schrette. 't Was 'n ontaerd lillijk kaaind, maor toch. "Gao toch nie zô tekeer maaid", zee 'k tege d'r. Dà 's vast bove Aviolandao".

Toe wier 't nog veul aarger. Dat begreep ik pas, toe d'r buurvrouw me vertelde, dà-ze zô overstuur was, omdat d'r broer daer waarkte. Ik kon daerom weer aan 't trôoste en dat dee 'k zô goed, dat 'n vriendjie và-me zee: "Bè-je van kleur veraanderd, of wor-ie slecht van gezicht?" Om iederêên nou maor tegelijk te trôoste, ken 'k je vertelle, dat 'r gelukkig niks aargs gebeurd is, want de hêêle pallementaosie weun nog aan d'n dijk.